

husets Medlemmer kunne slutte sig, og gjør i Overensstemmelse hermed Forslag til 7 nye Paragrafer, der skulle afløse §§ 70—75, men iøvrigt i deres hele Tilsnit ere bandede efter disse, og hvorved der formenes opnaaet et passende Forhold imellem Straffene. (Ændring Nr. 48.)

Efter disse vil da i Henhold til Udvalgets tidligere Forslag Udkastets § 89 finde sin Plads. Den omhandler Antastelse af de lovgivende Forsamlingers Sikkerhed eller Frihed og lige Forgriberier paa Statsraadet og de høieste Domstole, og sætter Straffen for disse Forbrydelser til Strafarbejde eller Statsfængsel. Den herved givne Bestemmelse af Grundlovens Henviisning til Straffen for „Høiforæderi“ maa vistnok billiges, og Udvalget skal alene gjøre Indstilling om, at Paragraphens to Afsnit udskilles i tvende særlige Paragrafer, hvoraf da den første kommer til at omhandle de lovgivende Forsamlinger og den anden Statsraadet, Rigsretten og Høiesteret. Udvalget formener, at den særegne Beskyttelse, som der tilsiges Statsraadet, alene kan gjælde de Tilfælde, i hvilke det i Overensstemmelse med Grundloven „fører Regjeringen“, og Udvalget foreslaaer derfor at optage et saadant Tillæg i Paragraphen. (Nr. 49.)

Capitlet vil da — med fornøden Ændring af Paragraphanførlserne — komme til at slutte med Udkastets § 76, hvis Indhold stemmer med den nugældende Ret. (Ændring Nr. 50.)

Trettende Capitel.

Forbrydelser mod den offentlige Myndighed og Orden.

Efter i de foregaaende Capitler at have fastsat Straffebestemmelserne for de Handlinger, der ere rettede mod Staten selv eller Statsmagtens høieste Organer, beskæftiger Udkastet sig i dette Capitel med de Forbrydelser og Forseelser, som væsentlig indeholde en Modstand mod den udøvende Magts Virksomhed. Denne kan aabenbare sig i en Krænkelser af de

Foranstaltninger, som fra Statens Side ere truffet til Retsikkerhedens Haandhævelse og Lovens Udførelse, uden at der gjøres umiddelbar Modstand mod Øvrigheden, men den kan ogsaa træde frem som ligefrem Opsætsighed mod den enkelte Øvrighedsperson, der skal gennemføre Lovens Befaling og hæbde den offentlige Orden, og denne Side af Forholdet, hvorved det kommer de egentlige Statsforbrydelser nærmest, og hvorunder det ogsaa hyppigst fremstiller sig i Rivet, er stillet forrest i Udkastets Behandling (§§ 94—100).

Udkastet, der behandler Gjenstanden med ubtømmende Fuldstændighed, skjelner i saa Henseende imellem den Modstand, som fra Enkeltsmands Side reises imod Ihendehavere af den offentlige Myndighed, Embeds- eller Bestillingsmænd under eller i Anledning af deres offentlige Virksomhed, — Opsætsighed mod Øvrigheden (§§ 94—98), og den af en samlet Mængde udviste Modstand, der atter enten kan lægge den Hensigt for Dagen i Forening at ville sætte sig op imod Øvrigheden og dens Foranstaltninger (Opstand), eller blive staaende ved en blot Uhyldighed imod Øvrighedens Befaling til den forsamlede Mængde om at skilles ad (Opløb).

Med Hensyn til den simple Modstand eller Opsætsighed skjelner Udkastet atter imellem Angreb paa Embedsmænd og andre Personer, der i Medfør af deres Stilling optræde med Øvrighedsmyndighed (§ 94), og Angreb paa uderordnede Betjente eller Bestillingsmænd, der væsentligt ere at betragte som Medhjælpere for hine og ikkun efter nærmere Forskrift have at udføre et dem særligt overdraget Hverv (§ 96). Midt imellem disse Classer stilles derhos Skildvagter, Patrouiller eller andre udkommanderede Militairpersoner (§ 95), som beskermes mod Overlast ved noget høiere Straffebestemmelser end sædvanlige Betjente, tilbeels vel fordi de kunne være særlig udsatte for Angreb, men fornemmelig for ved Trubler om strengt Straffeanvar at afværge saadanne Angreb og deraf flydende Sammenstød, der lettelig kunne kalde blodige Følger efter sig. — Udkastet bestemmer dernæst Straf saavel for Overfald i Ord som i Gjerning og sætter denne til Fængsel eller Bøder, naar Embeds- eller